

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

13 септември 2017 година *

„Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Член 28 — Задържане с оглед на прехвърлянето в компетентната държава членка на търсещо международна закрила лице — Срок за осъществяване на прехвърлянето — Максимална продължителност на задържането — Изчисляване — Уважаване на искането за поемане на отговорност преди задържането — Спиране на изпълнението на решението за прехвърляне“

По дело C-60/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Апелативен административен съд по имиграционни дела Стокхолм) с акт от 29 януари 2016 г., постъпил в Съда на 3 февруари 2016 г., в рамките на производство по дело

Mohammad Khir Amaury

срещу

Migrationsverket,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen (докладчик), председател на състава, M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan и D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 януари 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за M. Khir Amaury, от S. Stoeva, advokat,
- за Migrationsverket, от F. Beijer и F. Axling, в качеството на представители,
- за шведското правителство, от L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson и N. Otte Widgren, в качеството на представители,

* Език на производството: шведски.

- за белгийското правителство, от М. Jacobs и С. Pochet, в качеството на представители,
- за германското правителство, от Т. Henze и R. Kanitz, в качеството на представители,
- за нидерландското правителство, от М.К. Bulterman и В. Koopman, в качеството на представители,
- за полското правителство, от В. Majczyna, в качеството на представител,
- за правителството на Обединеното кралство, от С. Crane и М. Holt, в качеството на представители, подпомагани от D. Blundell, barrister,
- за швейцарското правителство, от С. Bichet, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от М. Condou-Durande и К. Simonsson, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 1 март 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 28, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Mohammad Khir Amaугу и Migrationsverket (Миграционна служба, Швеция) (наричана по-нататък „Службата“) по повод на решението на последната да задържи г-н Khir Amaугу до неговото прехвърляне в Италия съгласно Регламент „Дъблин III“.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2013/33/ЕС

- 3 В член 8 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96, наричана по-нататък „Директивата за приемането“) се уточнява:
 - „1. Държавите членки не могат да задържат едно лице единствено поради това, че то е кандидат за международна закрила в съответствие с Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила [(ОВ L 180, 2013 г., стр. 60)].

[...]

3. Кандидат може да бъде задържан единствено:

[...]

е) в съответствие с член 28 от Регламент [„Дъблин III“].

[...]“.

4 Член 9 от Директивата за приемането, озаглавен „Гаранции за задържаните кандидати“, и по-специално параграф 1 от него, гласи:

„Кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в член 8, параграф 3.

Административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане, предвидени в член 8, параграф 3, се изпълняват надлежно. Забавянията при административните процедури, които не могат да бъдат вменени в отговорност на кандидата, не оправдават продължаване на задържането“.

Регламент „Дъблин III“

5 Съображение 20 от Регламент „Дъблин III“ гласи следното:

„Задържането на кандидатите следва да бъде в съответствие с основополагащия принцип, че дадено лице не следва да бъде задържано единствено на основание, че търси международна закрила. Задържането следва да бъде за възможно най-кратък срок и да бъде в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност. По-специално задържането на кандидати трябва да бъде в съответствие с член 31 от [Конвенцията за статута на бежанците, подписана в Женева на 28 юли 1951 г.]. Предвидените в настоящия регламент процедури по отношение на задържано лице следва да се прилагат с приоритет и във възможно най-кратки срокове. По отношение на общите гаранции при задържане, както и по целесъобразност по отношение на условията на задържане, държавите членки следва да прилагат разпоредбите на [Директивата за приемането], също и спрямо лица, задържани по силата на настоящия регламент“.

6 Член 27, параграфи 3 и 4 от този регламент гласи:

„3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

- а) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или
- б) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или
- в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки

гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посоч[в]ат мотивите за вземането му.

4. Държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи могат да решат служебно да спрат изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане“.

7 Член 28 от този регламент предвижда:

„1. Държавите членки не могат да задържат дадено лице единствено поради това, че спрямо него се провежда процедурата, установена с настоящия регламент.

2. Когато е налице значителен риск от укриване, държавите членки могат да задържат съответните лица, за да осигурят изпълнението на процедурите за прехвърляне в съответствие с настоящия регламент, на основата на индивидуална оценка и само доколкото задържането е пропорционално и при условие че не е възможно ефективно прилагане на други алтернативни принудителни мерки.

3. Задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето съгласно настоящия регламент.

Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, срокът за подаване на искане за поемане на отговорност или за обратно приемане не надвишава един месец от подаването на молбата. Държавата членка, провеждаща процедурата в съответствие с настоящия регламент, в такива случаи изисква спешен отговор. Този отговор се дава в срок от две седмици от получаване на искането. Липсата на отговор в рамките на срока от две седмици се счита за приемане на искането и поражда задължението за поемане на отговорност за лицето или за обратното му приемане, включително задължението за подходяща организация на пристигането му.

Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, прехвърлянето му от молещата държава членка към компетентната държава членка се осъществява веднага щом това е възможно на практика и най-късно в срок от шест седмици от мълчаливото или изричното приемане на искането за поемане на отговорност или обратно приемане от друга държава членка на въпросното лице или от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3.

Ако молещата държава членка не спази сроковете за подаване на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане, или ако прехвърлянето не се извърши в рамките на посочения в трета алинея шестседмичен срок, задържането на лицето не може да продължава. Членове 21, 23, 24 и 29 продължават да се прилагат съответно.

4. По отношение на условията на задържане на лицата и гаранциите, приложими към задържаните лица, за да се осигури изпълнението на процедурите за прехвърляне в компетентната държава членка, се прилагат членове 9, 10 и 11 от [Директивата за приемането]“.

8 Текстът на член 29, параграфи 1 и 2 от същия регламент е следният:

„1. Предаването на кандидата [...] от молещата държава членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

[...]

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице е укрие“.

Шведското право

9 Съгласно глава 1, член 8 от Utlänningslag (Закон за чужденците, SFS 2005, № 716) във всеки конкретен случай законът следва да се прилага така, че свободата на чужденеца да не се ограничава повече, отколкото е необходимо.

10 В глава 1, член 9 от посочения закон е предвидено, че разпоредбите на този закон относно задължението за доброволно напускане на страната и относно извеждането се прилагат *mutatis mutandis* и към решенията за прехвърляне, приети по силата на Регламент „Дъблин III“.

11 Съгласно глава 10, член 1 от същия закон се допуска задържането на чужденци, навършили 18 години, за да се подготви изпълнението на решение за принудително отвеждане или това отвеждане да се осъществи.

12 Глава 10, член 4 от Закона за чужденците гласи, че чужденец не може да бъде задържан за повече от два месеца, освен ако няма сериозни основания за по-дълъг срок на задържане, и уточнява, че при наличието на такива основания чужденец не може да бъде задържан за повече от три месеца. Когато е вероятно изпълнението на решението за прехвърляне да отнеме повече време поради липса на съдействие от страна на чужденеца или е нужно време за получаване на необходимите документи, максималната продължителност на задържането е дванадесет месеца.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

13 На 19 декември 2014 г. г-н Khir Amayry подава молба за международна закрила в Швеция.

14 Тъй като при проверка в системата Евродак се установява, че на 6 декември 2014 г. заинтересованото лице е влязло на територията на Италия и на 17 декември 2014 г. вече е поискало такава закрила в Дания, на 15 януари 2015 г. Службата отправя искане до италианските власти за поемане на отговорността за г-н Khir Amayry.

15 На 18 март 2015 г. италианските власти уважават искането за поемане на отговорност.

- 16 На 2 април 2015 г. Службата отхвърля молбата на г-н Khir Amaury за издаване на разрешение за пребиваване, както и молбата му за международна закрила, прекратява процедурата по предоставяне на убежище и решава да прехвърли заинтересованото лице в Италия. Освен това посочената служба решава да задържи заинтересованото лице, тъй като счита, че е налице значителен риск то да се укрие.
- 17 Г-н Khir Amaury обжалва решенията на Службата пред Förvaltningsrätten i Stockholm — Migrationsdomstolen (Административен съд по имиграционни дела Стокхолм, Швеция). В резултат от подаването на тази жалба Службата решава да спре изпълнението на решението за прехвърляне.
- 18 На 29 април 2015 г. Förvaltningsrätten i Stockholm — Migrationsdomstolen (Административен съд по имиграционни дела Стокхолм) отхвърля жалбата, като приема по-специално че ако г-н Khir Amaury бъде освободен от задържане, съществува риск той да се укрие, да се опита да избегне изпълнението на решението за прехвърляне или да му попречи по друг начин. Последният обжалва това съдебно решение пред запитващата юрисдикция.
- 19 Решението за прехвърляне е изпълнено на 8 май 2015 г. Впоследствие г-н Khir Amaury се връща в Швеция, където на 1 юни 2015 г. подава нова молба за международна закрила.
- 20 На 30 юли 2015 г. запитващата юрисдикция обявява за недопустима жалбата срещу решението на Förvaltningsrätten i Stockholm — Migrationsdomstolen (Административен съд по имиграционни дела Стокхолм) в частта му относно прехвърлянето, но в замяна на това я обявява за допустима, що се отнася до задържането.
- 21 При тези условия Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Апелативен административен съд по имиграционни дела Стокхолм) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) В случай че търсецо [международна закрила] лице не е задържано към момента, в който компетентната държава членка се съгласява да поеме отговорността за него, но бъде задържано в по-късен момент — тъй като едва тогава се преценява, че е налице значителен риск лицето да се укрие — може ли шестседмичният срок по член 28, параграф 3 от Регламент [„Дъблин III“] да се изчислява от деня, в който лицето е задържано, или следва да се изчислява от друг момент и ако последното е вярното — откога?
- 2) Когато търсецо [международна закрила] лице не е задържано към момента, в който компетентната държава членка се съгласява да поеме отговорността за него, допуска ли член 28 от Регламент [„Дъблин III“] прилагането на национална правна уредба, която предвижда в Швеция, че чужденец не може да бъде задържан преди извършването на [прехвърляне] за повече от два месеца, ако няма сериозни основания за по-продължителното му задържане, а ако са налице такива сериозни основания, чужденецът може да бъде задържан за не повече от три месеца или, ако е вероятно [прехвърлянето] да отнеме повече време поради липса на съдействие от страна на чужденеца или е нужно време за получаване на необходимите документи — за не повече от дванадесет месеца?
- 3) Ако процедурата за прехвърляне е възобновена след отпадане на суспензивното действие на жалба или искане за преразглеждане (вж. член 27, параграф 3 от Регламент [„Дъблин III“]), започва ли да тече нов шестседмичен срок за изпълнение на прехвърлянето, или следва да се приспадне броят на дните, през които лицето е било задържано, след като компетентната държава членка се е съгласила да поеме отговорността за него или да го приеме обратно?

- 4) От значение ли е дали самото търсещо [международна закрила] лице, което обжалва решението за прехвърляне, не е поискало спиране на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по жалбата (вж. член 27, параграф 3, буква в) и параграф 4 от Регламент [„Дъблин III“]?”.

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

- 22 С първия и втория си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 28 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която, ако търсещо международна закрила лице бъде задържано, след като замолената държава членка уважи искането за поемане на отговорност, това задържане може да продължи принципно най-много два месеца, най-много три месеца при наличието на сериозни основания, които обосновават задържане за по-дълъг срок, и най-много дванадесет месеца, ако е вероятно прехвърлянето да отнеме повече време поради липса на съдействие на съответното лице или ако е нужно време за получаване на необходимите документи.
- 23 Съгласно член 8, параграф 1 от Директивата за приемането дадено лице не може да бъде задържано единствено поради това, че е търси международна закрила.
- 24 Все пак член 8, параграф 3, буква д) от тази директива предвижда възможността търсещо международна закрила лице да бъде задържано в съответствие с член 28 от Регламент „Дъблин III“.
- 25 Съгласно член 28, параграфи 1 и 2 от този регламент, макар държавите членки да не могат да задържат лице, за да осигурят осъществяване на процедурите за прехвърляне, единствено поради това, че спрямо него се провежда установената с посочения регламент процедура, в замяна на това, при определени условия, те могат да задържат лице, когато е налице значителен риск то да се укрие.
- 26 Това правомощие се съдържа по-специално в член 28, параграф 3 от същия регламент, в първа алинея от която се посочва, че задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето.
- 27 С оглед на конкретизиране на този принцип, член 28, параграф 3, втора и трета алинея от Регламент „Дъблин III“ определя конкретните срокове за подаване на искане за поемане на отговорност или за обратно приемане, както и за осъществяване на прехвърлянето. Освен това от член 28, параграф 3, четвърта алинея от този регламент следва, че ако молещата държава членка не спазва тези срокове, задържането на съответното лице не може да продължава.
- 28 Що се отнася до срока за осъществяване на прехвърлянето, който е единственият релевантен срок в случай като разглеждания в главното производство, в който искането за поемане на отговорност е било уважено, преди съответното лице да бъде задържано, сам по себе си текстът на член 28, параграф 3, трета алинея от посочения регламент не позволява да се определи дали тази разпоредба се прилага във всички случаи, в които дадено лице е задържано до неговото прехвърляне или само когато то вече е било задържано към момента на осъществяване на едно от двете събития, посочени в тази разпоредба, а именно, от една страна,

уважаването на искане за поемане на отговорност или за обратно приемане, и от друга страна, отпадането на суспензивното действие на жалбата срещу решението за прехвърляне или на искането за неговото преразглеждане.

- 29 Предвид гореизложеното от постоянната практика на Съда следва, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 19 декември 2013 г., Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 30 В това отношение трябва да се подчертае, че установените с Регламент „Дъблин III“ процедури за поемане на отговорност и за обратно приемане в крайна сметка имат за цел да позволят прехвърлянето на гражданин на трета държава в държава членка, която съгласно разпоредбите на този регламент е определена за компетентна да разгледа подадената от този гражданин молба за международна закрила.
- 31 В рамките на тези процедури правомощието за задържане на съответното лице при определени условия цели, както се уточнява в член 28, параграф 2 от посочения регламент, да се осигури изпълнението на процедурите за прехвърляне, като се предотврати вероятността това лице да се укрие и така да избегне изпълнението на евентуално издадено по отношение на него решение за прехвърляне.
- 32 В този контекст изборът на шестседмичен срок за осъществяване на прехвърлянето, какъвто е предвиден в член 28, параграф 3, трета алинея от същия регламент, сочи, че според законодателя на Съюза подобен период може да се окаже необходим за осъществяване на прехвърлянето на задържано лице.
- 33 При все това, доколкото нито един от сроковете, установени в член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“, не започва да тече от задържането, да се счита, че тази разпоредба се прилага във всички хипотези, в които дадено лице е задържано до неговото прехвърляне, би означавало задържането задължително да бъде преустановено шест седмици след уважаването на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане, макар това задържане да е осъществено едва след уважаването на посоченото искане.
- 34 Следователно в подобна хипотеза задържането с цел осъществяване на прехвърлянето непременно би било за период, по-малък от шест седмици, и възможността за задържане би била изключена, след като изтекът шест седмици от уважаването на искането.
- 35 При тези условия държава членка би имала правомощието да задържи съответното лице само за малка част от шестмесечния срок, който ѝ е предоставен с член 29, параграфи 1 и 2 от Регламент „Дъблин III“, за да осъществи надлежно прехвърлянето, и то дори ако рискът от укриване, който може да обоснове задържането, се прояви едва по-късно.
- 36 Освен това, макар член 29, параграф 2 от този регламент да предвижда, че срокът за прехвърляне може да се удължи до осемнадесет месеца, ако съответното лице се укрие, лице, което се е укрило за период от поне шест седмици, вече не би могло да бъде задържано, в случай че бъде отново на разположение на компетентните органи.
- 37 С оглед на гореизложеното е видно, че посоченото в точка 33 от настоящото решение тълкуване, от една страна, може да ограничи значително ефективността на предвидените в този регламент процедури, а от друга страна, има опасност да подтикне съответните лица да се укрият, за да попречат на прехвърлянето си в компетентната държава членка, като по този начин осуетят прилагането на принципите и процедурите на същия регламент (вж. по аналогия решения от 17 март 2016 г., Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 52 и от 25 януари 2017 г., Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, т. 37).

- 38 Освен това посоченото тълкуване не би било в съответствие с волята на законодателя на Съюза, изразена в съображение 20 от Регламент „Дъблин III“, да допусне задържането, като същевременно ограничи продължителността му, тъй като това тълкуване би довело до ограничаване или отпадане на възможността за задържане не в зависимост от времето, през което съответното лице е било задържано, а единствено в зависимост от срока, който е изтекъл от уважаването от страна на замолената държава членка на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане.
- 39 Поради това член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че максималният срок от шест седмици, в който трябва да се осъществи предвиденото в него прехвърляне на дадено задържано лице, се прилага само в случай че съответното лице вече е задържано към момента на осъществяване на едно от двете събития, посочени в тази разпоредба.
- 40 Следователно, когато с оглед на прехвърлянето на съответното лице то е било задържано след уважаването от страна на замолената държава членка на искането за поемане на отговорност, продължителността на задържането се ограничава от предвидените в член 28, параграф 3 от този регламент срокове само ако е приложимо, от деня, в който отпадне суспензивното действие на жалбата или искането за преразглеждане в съответствие с член 27, параграф 3 от посочения регламент.
- 41 След като в Регламент „Дъблин III“ не е определен максимален срок за задържане, все пак то на първо място трябва да съответства на принципа, посочен в член 28, параграф 3, първа алинея от този регламент, съгласно който задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето.
- 42 След това, съгласно член 28, параграф 4 от посочения регламент компетентният орган трябва да спазва разпоредбите на Директивата за приемането, които уреждат задържането на търсещите международна закрила лица, и по-специално член 9, параграф 1 от нея, от който по-конкретно се установява, че административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане, се изпълняват надлежно.
- 43 На последно място, този орган трябва да се съобрази с член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото член 28, параграф 2 от Регламент „Дъблин III“ предвижда ограничение на упражняването на основното право на свобода и сигурност (вж. в този смисъл, решения от 15 февруари 2016 г., N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 49 и от 15 март 2017 г., Al Chodor, C-528/15, EU:C:2017:213, т. 36).
- 44 Следователно в този контекст компетентният орган, под контрола на националните юрисдикции, следва да проведе процедурата по прехвърляне с дължимата грижа и да не удължава задържането за срок, по-дълъг от необходимия за тази процедура, който се преценява с оглед на конкретните изисквания на посочената процедура във всеки конкретен случай (вж. по аналогия решение от 16 юли 2015 г., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, т. 58 и 59).
- 45 Освен това съответното лице не може да бъде задържано за срок, който значително надхвърля шест седмици, през които прехвърлянето е можело да бъде осъществено надлежно, доколкото от член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“ следва, че този срок по принцип е достатъчен, по-специално с оглед на опростения характер на установената с този регламент процедура по прехвърляне между държавите членки, за да могат компетентните органи да осъществят прехвърлянето (вж. по аналогия решение от 16 юли 2015 г., Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, т. 60).

- 46 Следователно, тъй като обстоятелството, че търсецо международна закрила лице е задържано, след като замолената държава членка е уважила искането за поемане на отговорност, не може да затрудни прекомерно неговото прехвърляне, задържане за срок от три или дванадесет месеца, през които прехвърлянето е можело да бъде надлежно извършено, надхвърля времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето.
- 47 В замяна на това в подобна хипотеза, с оглед на свободата на преценка на държавите членки при приемането на мерки за прилагането на законодателството на Съюза, двумесечен срок на задържане не може да се счита непременно за прекомерен, като съответствието му с характеристиките на всеки конкретен случай все пак трябва да се провери от компетентния орган, под контрола на националните юрисдикции.
- 48 С оглед на това, в хипотезата, в която след задържането на съответното лице обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“, това задържане не може да продължи съгласно член 28, параграф 3, трета и четвърта алинея от този регламент повече от шест седмици, считано от тази дата.
- 49 От гореизложеното следва, че член 28 от Регламент „Дъблин III“, разглеждан в светлината на член 6 от Хартата на основните права, трябва да се тълкува в смисъл, че:
- допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която, в случай че търсецо международна закрила лице е задържано, след като замолената държава членка е уважила искането за поемане на отговорност, задържането може да продължи най-много два месеца, доколкото, от една страна, продължителността му не надхвърля времето, необходимо за целите на процедурата по прехвърляне, което се преценява с оглед на конкретните изисквания на тази процедура във всеки конкретен случай, и от друга страна, ако е приложимо, тази продължителност не надхвърля шест седмици от датата, на която обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, и
 - не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява в подобен случай посоченото задържане да продължи три или дванадесет месеца, през които прехвърлянето е могло да бъде надлежно извършено.

По третия въпрос

- 50 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 28, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че от установения с тази разпоредба шестседмичен срок, който тече от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, следва да се приспадат дните, през които съответното лице вече е било задържано, след като държава членка е уважила искането за поемане на отговорност или за обратно приемане.
- 51 Следва да се напомни, че съгласно член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“, когато дадено лице е задържано по силата на член 28 от този регламент, прехвърлянето се осъществява веднага щом това е възможно на практика и най-късно в срок от шест седмици от приемането на искането за поемане на отговорност или обратно приемане от друга държава членка или от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3 от посочения регламент.

- 52 Така от текста на член 28 от същия регламент следва, че в него се определят два отделни шестседмични срока, без да се посочва дали те трябва да бъдат смесвани, нито дали вторият срок трябва да бъде намален в определени случаи.
- 53 Това тълкуване се подкрепя от функцията, която законодателят на Съюза придава на посочените срокове.
- 54 Всъщност, макар установените в член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“ срокове да имат за последица да ограничат максималната продължителност на задържането по силата на член 28, параграф 3, четвърта алинея от този регламент, вярно е също така, че те имат за цел да определят периода, през който трябва да се осъществи прехвърлянето, и така в определени хипотези те заместват сроковете, които член 29, параграф 1 от посочения регламент принципно установява.
- 55 При все това, доколкото обжалването на решение за прехвърляне или преразглеждането му има суспензивно действие, прехвърлянето не може да се осъществи по дефиниция, поради което в подобна хипотеза предвиденият за тази цел срок може да започне да тече едва когато бъдещото прехвърляне по принцип е уговорено и остава да се уредят единствено подробностите за осъществяването му, именно от деня, в който това суспензивно действие е отпаднало (вж. по аналогия решение от 29 януари 2009 г., Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, т. 45).
- 56 В такава хипотеза всяка от двете държави членки се сблъсква с едни и същи трудности от практическо естество при организиране на прехвърлянето, като тези, с които би се сблъскала, ако прехвърлянето е можело да се осъществи веднага след уважаване на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане, и следователно следва да разполага със същия шестседмичен срок, за да уреди техническите подробности на прехвърлянето и да го осъществи (вж. по аналогия решение от 29 януари 2009 г., Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, т. 43 и 44).
- 57 Обстоятелството, че съответното лице вече е било задържано към момента, в който е отпаднало суспензивното действие на обжалването или на преразглеждането, само по себе си не може да улесни значително прехвърлянето, тъй като съответните държави членки не могат да уредят техническите подробности във връзка с него, при положение че не са определени нито неговото основание, нито а fortiori неговата дата.
- 58 Освен това в хипотезите, в които съответното лице е подало жалбата или искането за преразглеждане едва няколко седмици след като е било задържано, евентуално намаляване на втория определен в член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“ срок до дните, в които лицето вече е било задържано, на практика може да лиши компетентния орган от възможността да осъществи прехвърлянето, преди да е прекратил задържането, и по този начин да му попречи да използва ефективно предвиденото от законодателя на Съюза правомощие да задържи съответното лице, за да преодолее значителния риск то да се укрие.
- 59 Следователно на третия въпрос трябва да се отговори, че член 28, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че от установения в тази разпоредба шестседмичен срок от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, не следва да се приспадат дните, през които съответното лице вече е било задържано, след като държава членка е уважила искането за поемане на отговорност или за обратно приемане.

По четвъртия въпрос

- 60 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 28, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че установеният в тази разпоредба шестседмичен срок от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, се прилага и когато съответното лице не е поискало изрично спиране на изпълнението на решението за прехвърляне.
- 61 Съгласно член 28, параграф 3, трета алинея от Регламент „Дъблин III“ вторият срок за осъществяване на прехвърлянето, установен с тази разпоредба, тече от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3 от този регламент.
- 62 Както беше посочено в точка 55 от настоящото решение, това правило цели да предостави на компетентния орган достатъчен срок да осъществи прехвърлянето на задържано лице предвид обстоятелството, че когато обжалването на решение за прехвърляне или преразглеждането му има суспензивно действие, прехвърлянето може да се осъществи едва когато суспензивното действие отпадне.
- 63 От значение е да се посочи, че в това отношение е определящо наличието на суспензивно действие на обжалването или преразглеждането, доколкото това обстоятелство е пречка за осъществяване на прехвърлянето, без да е от решаващо значение дали съответното лице е подало или не предварително молба за спиране изпълнението на решението за прехвърляне.
- 64 Всъщност следва да се приеме, че законодателят на Съюза се е позовал на отпадането на суспензивното действие „в съответствие с член 27, параграф 3“ от Регламент „Дъблин III“, без да се прави разграничение между държавите членки, които са придали на обжалването или преразглеждането автоматично суспензивно действие по силата на член 27, параграф 3, букви а) и б) от този регламент, и държавите членки, които са решили да обвържат това суспензивно действие с произнасянето на съда по искане на съответното лице съгласно член 27, параграф 3, буква в) от посочения регламент.
- 65 В това отношение следва да се напомни, че законодателят на Съюза не е възнамерявал да жертва съдебната защита на търсещите международна закрила лица в полза на изискването за бърза обработка на молбите за международна закрила (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 57).
- 66 От това следва, че държавите членки, пожелали да засилят съдебната защита на търсещите международна закрила лица, придавайки автоматично суспензивно действие на обжалването на решение за прехвърляне или на неговото преразглеждане, не могат, в името на това да се спази изискването за бързина, да бъдат поставяни в по-неблагоприятно положение от това на държавите членки, които не са счели за необходимо да засилят съдебната защита. Такъв обаче би бил случаят, ако първите посочени държави членки не разполагат с достатъчен срок да осъществят прехвърлянето, когато съответното лице е задържано и е решило да подаде жалба (вж. по аналогия решение от 29 януари 2009 г., Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, т. 49 и 50).
- 67 Несъмнено член 28, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ не се позовава пряко на предвидената в член 27, параграф 4 от този регламент хипотеза, в която спирането на изпълнението на решение за прехвърляне не произтича от закона или от съдебно решение, а от решение на компетентния орган.
- 68 Все пак в подобна хипотеза съответното лице се намира в положение, напълно сходно с това на лице, на чиято жалба или искане за преразглеждане е придадено суспензивно действие съгласно член 27, параграф 3 от посочения регламент.

- 69 При тези условия е видно, от една страна, че и в този случай задържането може да се окаже необходимо до произнасянето по жалбата или по искането за преразглеждане, а от друга страна, че не е основателно да се удължава срокът на това задържане за повече от шест седмици след приемането на окончателно решение по жалбата или по искането за преразглеждане.
- 70 Освен това поради приликата между термините, използвани в член 28, параграф 3, трета алинея и в член 29, параграф 1, първа алинея от Регламент „Дъблин III“ и поради обстоятелството, че и двете разпоредби имат за цел да определят срока, през който трябва да бъде осъществено прехвърлянето, принципно спрямо всяка една от тях би трябвало да се приложи по-ограничително тълкуване, като в тях се споменава само суспензивното действие, произтичащо от член 27, параграф 3 от този регламент.
- 71 Поради това, в съответствие с член 29, параграф 1 от посочения регламент, подобно тълкуване предполага, че когато компетентният орган използва предвидената в член 27, параграф 4 от същия регламент възможност в полза на лице, което не е задържано, срокът за осъществяване на прехвърлянето би трябвало да бъде изчислен считано от уважаването от друга държава членка на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане. Следователно на практика това тълкуване би могло да лиши изцяло разглежданата разпоредба от полезно действие, тъй като тя не може да бъде приложена, без да е налице опасност от възпрепятстване на прехвърлянето в сроковете, определени от Регламент „Дъблин III“.
- 72 От значение е да се посочи също така, че разглежданото тълкуване не може да бъде предпочетено и с оглед на твърдението, че допринася за по-добра защита на свободата и сигурността на съответното лице. Всъщност обратното тълкуване не води до разширяване на възможностите за удължаване на задържането, а до гарантиране на прилагането на конкретни граници относно максималната продължителност на задържането във всички случаи, в които срокът на това задържане е удължен поради суспензивния характер на обжалването или на преразглеждането.
- 73 С оглед на гореизложеното на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 28, параграф 3 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че установеният в тази разпоредба шестседмичен срок от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, се прилага и когато съответното лице не е поискало изрично спирането на изпълнението на решението за прехвърляне.

По съдебните разноски

- 74 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 28 от Регламент (ЕС) №604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила,**

която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, разглеждан в светлината на член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че:

- допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която, в случай че търсецо международна закрила лице е задържано, след като замолената държава членка е уважила искането за поемане на отговорност, задържането може да продължи най-много два месеца, доколкото, от една страна, продължителността му не надхвърля времето, необходимо за целите на процедурата по прехвърляне, което се преценява с оглед на конкретните изисквания на тази процедура във всеки конкретен случай, и от друга страна, ако е приложимо, тази продължителност не надхвърля шест седмици от датата, на която обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, и
 - не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява в подобен случай посоченото задържане да продължи три или дванадесет месеца, през които прехвърлянето е могло да бъде надлежно извършено.
- 2) Член 28, параграф 3 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че от установения в тази разпоредба шестседмичен срок от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, не следва да се приспадат дните, през които съответното лице вече е било задържано, след като държава членка е уважила искането за поемане на отговорност или за обратно приемане.
- 3) Член 28, параграф 3 от Регламент № 604/2013 трябва да се тълкува в смисъл, че установеният в тази разпоредба шестседмичен срок от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие, се прилага и когато съответното лице не е поискало изрично спирането на изпълнението на решението за прехвърляне.

Подписи